

Alžběta Koždoňová
Divadelní tvorba Alfreda de Musset
FFUK 2015
Posudek bakalářské práce

Alžběta Koždoňová
Divadelní tvorba Alfreda de Musseta
FFUK Praha 2015
Oponentský posudek

Alžběta Koždoňová se ve své bakalářské práci, sepsané v českém jazyce pod vedením doc. Václava Jamka (47 stran), zabývá pěticí vybraných Mussetových dramatických děl: *Les Caprices de Marianne*, *On ne badine pas avec l'amour*, *Un Caprice* a *Carmosine*. Jde o díla relativně často publikovaná, komentovaná a inscenovaná, do češtiny častokrát překládaná a na českých scénách mnohokrát uváděná. Také česká sekundární literatura vztahující se k těmto dílům je poměrně rozsáhlá. Svým tvrzením o nedostatku dostupné sekundární literatury v České republice má autorka na mysli patrně relativní nedostatek sekundární literatury francouzské (*Úvod* s.6).

Zabývat se Mussetovou dramatikou by ovšem byl záměr poněkud příliš zešířena pojatý: autorka proto celkem náležitě zúžila svůj pohled na analýzu „podob lásky“. Budiž při vši účtě řečeno, že tento záběr vyžaduje poměrně značnou životní zkušenost nebo alespoň jistý odstup. Dílčím cílem, jak uvádí Alžběta Koždoňová, je ovšem „porovnat prokreslenost psychologie hlavních postav, popsat sociální otázky figurující na pozadí dramatu, rozebrat komické postavy a definovat podobnosti rysů jednotlivých her.“ Takový cíl je ovšem rovněž dosti ambiciózní a je obtížné posoudit, zda je možné mu dosáhnout, neboť to by vyžadovalo hlubokou erudici v oboru historickém a psychologickém. Doporučoval bych tedy spíše zaměřit se na dílčí a konkrétnější cíl a pokusit se jeho analýzou dospět k snáze uchopitelnému závěru.

Autorka postupuje metodou induktivní, tedy její reflexe směřuje od obecně stanovených souvislostí k jejich aplikaci na jednotlivá díla. Vychází tedy od života a díla Mussetova a od vývoje romantického divadla jako nezvratné danosti ke konkrétním textům. Tato metoda má ovšem i své přednosti, zejména jistou přehlednost a ucelenost. Její nevýhodou je relativní absence hypotéz, tedy problematizace položených otázek, jinými slovy kritický přístup k tomu, co je přijato a předloženo jako nezpochybnitelné tvrzení.

Práce vykazuje určité množství nepřesných formulací z jazykového hlediska. Tento nedostatek spočívá ve výskytu neobratných či chybných vazeb, případně nepřesně či nenáležitě volených termínů či dokonce tvarů. Namátkou:

- „započnuté téma: na s.20
- „Musset byl spisovatelem rozmanitým“, s.6
- „lásky dětská“, jež „nebyla o nicméně intenzivní“, s.7
- Musset pocítil „zklamání z nedocení jeho děl“, s.10
- „figurovaly tři jména“ s.12

Mohli bychom pokračovat, chybné tvary jsou vyznačeny v textu. Dlužno připomenout, že v závěrečné části práce se zlepšuje i její čeština.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem, k jisté nedůslednosti formulační a také k relativnímu nedostatku kritického přístupu k položeným otázkám, jakož i s přihlédnutím k zajímavě zvolenému tématu a k jeho celkem systematickému uchopení doporučuji práci Alžběty Koždoňové k obhajobě a navrhuji její hodnocení klasifikačním stupněm velmi dobře.

V Praze, dne 3.9.2015

Aleš Pohorský, oponent